

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 12Csp/12/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123397099
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Holeščáková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2025:6123397099.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd ŽILINA sudkyňou Mgr. Annou Holeščákovou v právnom spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska č. 5, 851 02 Bratislava – Petržalka, IČO: 35 724 803, právne zast. Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska č. 5, 851 01 Bratislava – Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanému A. B., nar. XX.X.XXXX, A. C. D. XXXX/XX, XXX XX D., o zaplatenie 5.023,95 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou (návrhom) doručenou upomínaciu súdu v Banskej Bystrici dňa 12.9.2023 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 5023,95 € spolu s príslušenstvom pohľadávky a nároku na náhradu trov konania.

2. V žalobe žalobca prostredníctvom právneho zástupcu pre odôvodnenie skutkového stavu uviedol, že na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 13.11.2020 medzi postupcom Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31320155 (ďalej len „postupca“) a žalobcom a na základe Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 28.02.2023 postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 03.10.2019 Zmluvu č. 200428442290719 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a zároveň postupca splnil všetky povinnosti v zmysle uvedených zákonov. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu neplnil pohľadávku riadne a včas, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy a tak postupca podaním zo dňa 01.03.2021 odstúpil od zmluvy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 7 882,63 EUR, ktorá pozostávala z istiny vo výške 5 011,95 EUR, z riadneho úroku vo výške

2 395,53 EUR, z úroku z omeškania vo výške 463,15 EUR a z poplatkov vo výške 12,00 EUR v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky nerealizoval žiadnu úhradu. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 7 882,63 EUR pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 5 011,95 EUR, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 2 395,53 EUR, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 463,15 EUR a z neuhradených poplatkov vo výške 12,00 EUR. Žalobca si uplatnil podanou žalobou úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 01.03.2023, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

2. Na preukázanie tvrdení predložil žalobca k podanému návrhu/žalobe listinné dôkazy a to – oznámenie adresované žalovanému o postúpení pohľadávky, pokus o zmier zo dňa 6.3.2023 adresovaný žalobcom žalovanému, oznámenie VUB a.s. adresované žalovanému listom z 6.3.2023 o postúpení pohľadávky, prílohu k zmluve o postúpení pohľadávok medzi VUB a.s. a žalobcom zo dňa 28.2.2023, akceptáciu žiadosti o vydanie kreditnej karty VÚB a.s. spotrebiteľský úver zo dňa 3.10.2019, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, žiadosť o vydanie kreditnej karty VÚB a.s./Zmluva o vydaní a používaní kreditnej karty – spotrebiteľský úver číslo žiadosti 200028442290719 zo dňa 3.10.2019, všeobecné obchodné podmienky, výzvu na zaplatenie zo dňa 1.2.2021, prehľad transakcií na účte, podmienky, predžalobná upomienka + doručka, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti, prehľad splátok a úhrad. Výzvou z 15.1.2024 bol žalobca vyzvaný na predloženie zmluvy o úvere na čo reagoval žalobca predložením akceptácie žiadosti (č.l. 76 spisu), výzvou z 7.6.2024 bol vyzvaný žalobca na predloženie dôkazov vo vzťahu k posudzovaniu bonity žalovaného na čo reagoval žalobca zaslaním dokladov, ktoré mu poskytol postupca (č.l. 84-96).

3. Ďalšou výzvou súdu z 1.9.2024 (č.l. 104) vyzval súd na upresnenie tvrdení žalobcu o vzťahu k splátke, ktorá spôsobila zosplatenie. Na výzvu reagoval právny zástupca žalobcu s tým, že Zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú K ukončeniu zmluvného vzťahu došlo k a základe podania zo dňa 1.3.2021. V danom podaní poukázal na iné rozhodnutia súdov vo vzťahu k obdobnému prípadu a to, že na daný spor nie je možné aplikovať ust. § 565 OZ, nakoľko v predmetnom prípade nebolo dojednané plnenie v splátkach a preto nie je možné určiť, pre ktorú splátku došlo k zosplateniu úveru. Splátka bola iba dojednaná ako opakujúce sa plnenie v existujúcom záväzkovom vzťahu dojednanom na dobu určitú.

4. Upomínací súd vydal platobný rozkaz sp. zn. 8Up/1463./2023, ktorým návrhu žalobcu vyhovel v plnom rozsahu. V dôsledku nemožnosti doručenia platobného rozkazu do vlastných rúk žalovanému na podklade návrhu žalobcu bola vec postúpená všeobecnému súdu podľa bydliska spotrebiteľa, nakoľko navrhovateľ žiadal pokračovať v podanom návrhu.

5. V rámci realizácie prípravy pojednávania súd po úhrade súdneho poplatku žalobcom doručoval žalobu žalovanému na adresu známu z registra obyvateľov, ktoré písomnosti sa nepodarilo doručiť. Súd mal preukázané z vykonaného šetrenia políciou (č.l. 143), že žalovaný sa na adrese nezdržiaval viac ako 3 roky, miesto jeho bydliska sa nepodarilo zistiť, pokiaľ bolo oznámené telefónne číslo na žalovaného, s týmto sa nepodarilo skontaktovať. Súd preto po opakovanom neúspešnom doručovaní prostredníctvom pošty doručoval písomnosti žalovanému zverejnením na radnej tabuli súdu podľa § 106 ods. 3 CSP (č.l. 162).

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal obe strany sporu. Na pojednávanie sa nedostavil žalobca, ktorý svoju neúčast' písomne ospravedlnil, nedostavil sa ani žalovaný a súd pojednávanie vykonal za splnenia procesných podmienok podľa § 180 CSP v neprítomnosti strán sporu, nakoľko nezistil dôvody, ktoré by tomuto postupu bránili a na podklade dôkazov predložených žalobcom mal vo veci ustálený nasledovný skutkový stav:

7. Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie oboznámením listín tvoriacich obsah spisu postupom podľa § 204 CSP, kedy oboznámil čl. 2 oznámenie o postúpení z upomínacieho súdu Banská Bystrica, čl. 5 až 8 návrh na vydanie platobného rozkazu upomínaciemu súdu, čl. 9 potvrdenie o doručení žaloby na upomínací súd z 12.9.2023, čl. 12 oznámenie o tom, že predmetná pohľadávka bola postúpená aktuálnemu žalobcovi, čl. 13 pokus o zmier, čl. 15 oznámenie Všeobecnej úverovej banky ako právneho predchodcu žalobcu o postúpení pohľadávky na aktuálneho žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., čl. 16 pokus o zmier, čl. 20 príloha k zmluve o postúpení pohľadávky z 28.2.2023, čl. 21 akceptácia

žiadosti o vydanie kreditnej karty z 3.10.2019, čl. 27 až čl. 31 žiadosť o vydanie kreditnej karty, zmluva o vydaní používania kreditnej karty, spotrebiteľský úver č. 200428442297119 zo dňa 3.10.2019, ktorým rozhodnutím, resp. ktorým právnym úkonom bola daná možnosť alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver, revolvingová platobná karta, pričom je preukázané, že finančná situácia držiteľa bola 350,- €, bol to čistý mesačný príjem, rovnako tak všetky jeho predchádzajúce príjmy boli 350,- € mesačne. Kreditná karta bola vystavená až do výšky úverového rámca 5.100,- € pri úrokovej sadzbe 21,24 % a celkovú čiastku, ktorú musel samotný žalovaný potom uhradiť, je 6.015,- €. Čl. 40 je odstúpenie od zmluvy adresované žalovanému listom zo dňa 1.3.2021, kde banka odstúpila od zmluvy o vydanie používania kreditnej platobnej karty Mastercard, pričom zmluva zanikla doručením odstúpenia a celková výška, ktorá tam bola uvedená a ktorú mal zaplatiť samotný žalovaný, bola 5.465,52 €. Čl. 49 výzvu na zaplatenie adresovaná žalovanému, v ktorej oznámil právny predchodca žalobcu E. F. žalovanému, že neuhradil minimálnu splátku, pričom celková výška dlžnej sumy je 5.374,52 € k 1.2.2021 a neuhradená minimálna splátka predstavuje sumu 680,- €. Táto písomnosť bola podľa zadnej strany na čl. 51 odoslaná žalovanému pod RF363035582SK, čl. 50 až 52 prehľad transakcií alebo operácií na účte z kreditnej karty, čl. 71 výzva upomínacieho súdu na predloženie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čl. 76 odpoveď o predložení žiadosti a potvrdenie o akceptácii zmluvy, čl. 78 výzva adresovaná žalobcovi na preukázanie, že zisťoval bonitu samotného žalovaného v nadväznosti na § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, odpoveď žalobcu na je na čl. 83 až 96, kde poukazuje na to, že bola skúmaná táto bonita a preukazuje to žiadosťou a vlastne procesom, ktorým vlastne overoval bonitu samotného žalovaného. Z predmetných listín bolo oboznámené čl. 93, z ktorého vyplýva, že samotný žalovaný mal dlh v sume celkovej ku dňu vypracovania šetrenia 29.380,- €, pričom mesačná splátka predstavovala sumu 243,- € a zároveň mal ďalší úver v úverovom rámci 10.996,- €, kde zostatok predstavoval sumu 6.316,- € a mesačná splátka predstavovala sumu 100,- €. Podľa listinných dôkazov mal samotný žalovaný mesačný príjem aj v tomto rozsahu uvedený v sume 350,- €. Rovnako bolo oboznámené čl. 108 až 109 vo vzťahu k stanovisku samotného žalobcu na výzvu súdu, čl. 112 je platobný rozkaz vydaný upomínacím súdom Banská Bystrica, ktorý však nebolo možné doručiť žalovanému do vlastných rúk. Vo vzťahu k žalovanému bolo vykonané šetrenie o mieste jeho pobytu prostredníctvom polície, pričom jeho aktuálny pobyt sa nepodarilo súdu ani polícii zistiť. Podľa šetrenia sa na adrese A. C. nezdržiava, zdržiava sa tam jeho bývalá manželka G. B., s ktorou sú rozvedení a nevie, kde by sa žalovaný mohol zdržiavať. Inú adresu sa súdu nepodarilo zistiť. V rámci ospravedlnenia z neúčasti na pojednávaní oboznámil súd podanie žalobcu predložené ako ďalší dôkaz a to potvrdenie o doručení zásielky zo dňa 8.2.2021 RF363035582SK a špecifikáciu pohľadávky, z čoho samotná pohľadávka pozostáva s tým, že bola postúpená vo výške 7.882,63 €, pričom istina predstavuje 5.011,95 €, pričom čerpal samotný žalovaný z tohto rámca 6.326,23 €, uhradil 2.280,16 € a teda samotné tieto úhrady boli započítané na istinu, poplatky, na zmluvný úrok a na sankčný úrok. Nárok teda pozostáva z istiny 5.011,95 €, 12,- € poplatku zmluvného úroku 2.395,53 € a sankčného úroku 363,15 €.

8. Na podklade predložených listinných dôkazov (viď ods. vyššie) mal súd za preukázané, že medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu VÚB a.s. došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydaní používania kreditnej karty spotrebiteľský úver č. 200428442297119 zo dňa 3.10.2019 po akceptácii bankou dňa 3.10.2019, na podklade čoho bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver, revolvingová platobná karta. Podľa obsahu žiadosti žalovaný ako žiadateľ o úver a spotrebiteľ uvádzal, že jeho finančná situácia bola 350,- € (bol to čistý mesačný príjem), rovnako tak všetky jeho predchádzajúce príjmy mesačne boli 350,- €. Kreditná karta bola v danej zmluve bola vystavená až do výšky úverového rámca 5.100,- € pri úrokovej sadzbe 21,24 % a celkovú čiastku, ktorú musel samotný žalovaný potom uhradiť bola suma 6.015,- €. Zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú. Žalovaný preukázateľne nesplácal dojednané splátky. Podľa Čl. III. bod 7 mal právny predchodca možnosť vypovedať zmluvu, ak držiteľ karty napriek výzve banky neuhradí minimálnu splátku v stanovenej lehote. Žalovanému právny predchodca žalobcu síce zaslal výzvu na zaplatenie dňa 1.2.2021 v ktorom mu oznámil, že neuhradená minimálna splátka je 680,- € a určil mu lehotu na zaplatenie 20 kalendárnych dní ale nešpecifikoval, ktorú splátku ani za ktorý mesiac neuhradil. Uviedol, že opakovane neuhradil minimálnu splátku a preto karta bola žalovanému zablokovaná. Následne listom zo dňa 1.3.2021 (na čl. 40 spisu) právny predchodca žalobcu - banka odstúpila od zmluvy o vydanie používania kreditnej platobnej karty Mastercard, pričom zmluva zanikla doručením odstúpenia a celková výška, ktorá tam bola uvedená a ktorú mal zaplatiť samotný žalovaný, bola 5.465,52 €.

9. Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, z ktorej aktuálny žalobca vyvodzuje svoj nárok, je zmluvou spotrebiteľskou, nakoľko z obsahu zmluvy vyplýva, že pôvodný veriteľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci svojho predmetu podnikania a žalovaný uzavrel zmluvu ako fyzická osoba, ktorý pri

uzatváraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, ani v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, a teda ide o spotrebiteľský úver, ktorý spĺňa definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle ustanovenia § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z., a uzavretá zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) citovaného zákona, preto úver ňou poskytnutý je nutné považovať za spotrebiteľský úver. Z uvedeného vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy je v danom prípade potrebné aplikovať nielen ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., ale aj ustanovenia občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, tak ako to vyplýva z ustanovenia § 52 ods. 2 prvej vety Občianskeho zákonníka. Medzi stranami nebola sporná skutočnosť, že právny predchodca žalobcu so žalovaným uzatvorili zmluvu o revolvingovom úvere, v zmysle ktorej bola žalovanému poskytnutá možnosť čerpať finančné prostriedky až do výšky dojednaného úverového rámca prostredníctvom karty (5100,- eur). Revolvingový úver je špecifický druh úveru, ktorého výška sa neustále dopĺňa po stanovenú hranicu. Veriteľ teda poskytne klientovi úverový rámec a umožňuje klientovi čerpať poskytnuté zdroje opakovane, bez nutnosti žiadať o povolenie čerpania veriteľa. Ak klient čerpá časť alebo celý úverový rámec a následne vyčerpanú sumu splatí jednorazovo, hneď po pripísaní tejto úhrady má opäť k dispozícii celý úverový rámec. Ak vyčerpanú sumu spláca postupne, má k dispozícii tú časť úverového rámca, ktorá nie je vyčerpaná a ktorá sa zároveň s každou splátkou zvyšuje. Žalobca predložením zmluvy o revolvingovom úvere preukázal, že jeho právny predchodca poskytol žalovanému takúto možnosť a to čerpať finančné prostriedky až do výšky dojednaného úverového rámca a zároveň aj preukázal prehľadom transakcií (č.l. 50 až 52) že žalovaný kartou finančné prostriedky čerpal.

10. Nakoľko na podklade vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že predmetný nárok je uplatnený titulom poskytnutého bankového úveru a žalobca nadobudol pohľadávku voči žalovanému postúpením pohľadávky pôvodného veriteľa - banky na nebankový subjekt, v nadväznosti na ustálenú rozhodovaciu prax skôr ako súd pristúpil k posudzovaniu zmluvy a náležitostí skúmal otázku aktívnej legitímácie samotného žalobcu.

11. Vzťah medzi predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol z bankového úveru, ktorý je regulovaný špeciálnou právnou úpravou, a to Zákomom o bankách, ktorý je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku predpisom s charakterom lex specialis. Keďže k postúpeniu pohľadávky v danej veci došlo medzi bankou a nebankovým subjektom, okrem všeobecnej úpravy postúpenia pohľadávky podľa Občianskeho zákonníka (§ 524 a nasl.), je potrebné zohľadniť aj túto špeciálnu úpravu týkajúcu sa postúpenia pohľadávky, zakotvenú v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z o bankách. Toto ustanovenie totiž sprísňuje zákonné predpoklady postúpenia bankovej pohľadávky z dôvodu, že postúpením pohľadávky iným nebankovým subjektom už nad pohľadávkou nie je vždy zachovaná kontinuita dôležitého dohľadu centrálnej banky v priebehu trvania úverového vzťahu. V sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitímáciu aj z úradnej povinnosti, pričom dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to bez ohľadu na to, či spotrebiteľ tieto skutkové tvrdenia veriteľa popiera (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27.10.2021, sp. zn. 4Cdo/162/2020). Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, môže byť iba taká pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej výzvy potom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Tieto predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Z uvedeného teda vyplýva, že banka je oprávnená postúpiť peňažný záväzok až vtedy, ak je dlžník aktuálne napriek písomnej výzvy banky v omeškaní o viac ako 90 kalendárnych dní. V tejto súvislosti súd poukazuje na právny názor vyslovený Najvyšším súdom SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24.04.2018, na ktoré nadväzuje rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/26/2017, kedy nerešpektovanie zákonnej úpravy § 92 ods. 8 zákona o bankách, má za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom a spôsobuje nedostatok prechodu žalobou uplatneného práva na postupníka, a teda i nedostatok jeho aktívnej vecnej legitímácie.

12. V zmysle vyššie uvedeného je zrejmé, že predpokladom platného postúpenia pohľadávky je splatnosť pohľadávky, či už v dôsledku konečnej splatnosti, alebo účinného zosplatenia pohľadávky. Banka nemôže postúpiť „nebanke“ živý úver, ale len pohľadávku z ukončeného úveru a zo živého úveru môže postúpiť len splátky, ktoré sú už splatnými. Z uvedeného dôvodu súd musel posúdiť, či banka zosplatenila úver v súlade so zákonom, nakoľko predmetná zmluva

bola uzatvorená na dobu neurčitú. Žalobca v konaní preukazoval účinnosť zosplatnenia úveru listinným dôkazom označeným ako „Výzva na zaplatenie dlžnej čiastky úveru“ zo dňa 1.2.2021 (č.l. spisu 49) a „Odstúpením od zmluvy“ zo dňa 1.3.2021 (č.l. spisu 40). Žalobca predložením zmluvy o úvere (článok 7 bod 7.1 písm. a) zmluvy) preukázal, že jeho právny predchodca ako veriteľ bol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru (odstúpiť od zmluvy), keď za podstatné porušenie zmluvných povinností dlžníka sa považovalo aj neuhradenie minimálnej splátky v stanovenej lehote. V tomto smere súd uvádza, že v revolvingovej zmluve bola splátka stanovená sumou 1/30 z úverového rámca (pozn. súdu po prepočte 170,- € pri výške dojednaného rámca 5100,- €). Je však preto tiež potrebné uviesť, že ak aj žalovaný čerpal revolvingový úver, niet rozdielu v záväzku oproti klasickému úveru túto čerpanú časť s príslušenstvom vrátiť veriteľovi v splátkach. Ak je v úverovej zmluve stanovená povinnosť dlžníka čerpanú čiastku vracat' v mesačných splátkach s dohodnutým termínom splatnosti v tom ktorom mesiaci, ide o plnenie dlžníka v splátkach a na zosplatnenie takéhoto úveru sa vzťahujú ustanovenia § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Zákon č. 129/2010 Z.z. nevylučuje z uplatňovania podmienok na postúpenie pohľadávky podľa § 17 tohto zákona revolvingový úver (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoCsp/10/2023 zo dňa 16.08.2023).

13. V tomto smere súd uvádza, že ak má byť naplnený účel ustanovenia § 53 ods. 9 OZ, ktorého podstatou je vytvorenie možnosti pre spotrebiteľa predísť eventualite predčasného zosplatnenia jeho dlhu (a tým vyvolanej strate výhody splátok), a to tak, že zaplatí konkrétnu splátku, s ktorou je v omeškaní viac ako 3 mesiace, je z uvedeného možno vyvodit' jediný akceptovateľný záver, a to nevyhnutnosť presnej, nezameniteľnej identifikácie (vo výzve) splátky, na ktorú sa viažu tak zásadné právne účinky, akými sú nástup mimoriadneho zosplatnenia a začiatok plynutia premlčacej doby. Určenie konkrétnej splátky je o to viac nevyhnutné, že predčasné zosplatnenie je právom veriteľa, nie jeho povinnosťou a je na jeho uvážení, či a pre ktorú omeškanú splátku (za súčasného naplnenia zákonných podmienok v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 OZ) sa rozhodne toto svoje právo využit'.

14. Žalobca súdu neuviedol, ktorá konkrétna splátka vyvolala zosplatnenie úveru a táto informácia nevyplýva ani z podanej výzvy zo dňa 1.2.2021, v ktorej je uvedená suma omeškaných splátok 680,- €.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024 dospel k záveru, že v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už vo výzve podľa § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatniť celý dlh (obdobne aj v rozhodnutiach sp. zn. 5Cdo/188/2023 zo dňa 31.07.2024, 5Cdo/2/2023 z 25.01.2024, 6Cdo/15/2023 zo dňa 25.09.2024 a 7Cdo/181/2023 zo dňa 19.03.2025).

16. Z obsahu spisu vyplýva, že právny predchodca žalobcu žalovaného vyzval na zaplatenie dlžnej sumy a súd nemá pochybnosť, že uvedená listina je výzvou predpokladanou ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ako predpoklad pre možné platné predčasné zosplatnenie úveru (ukončenie úverového vzťahu). Z obsahu listiny je zrejmé, že veriteľ špecifikuje výšku uplatnenej pohľadávky na sumu 680,- eur. Súd podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že tieto podmienky pre zosplatnenie úveru splnené neboli pre neurčitost' právneho úkonu - výzvy zo dňa 1.2.2021 a neuvedenie konkrétnej splátky, pre ktorú malo nastat' zosplatnenie úveru (37 OZ) a to z dôvodu chýbajúcej identifikácie nezaplatennej splátky, pre ktorú sa právny predchodca žalobcu rozhodol zosplatniť úver. Zosplatnenie úveru má vážne následky pre dlžníka, preto tento úkon veriteľa by mal byť dostatočne jasný a určitý, aby dlžník úhradou konkrétnej splátky dokázal zvrátiť prípadné nebezpečenstvo zosplatnenia úveru. Súd konštatuje, že k platnému zosplatneniu úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo, čím nebola naplnená ani podmienka zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách v spojení s § 17 ods. 2 o spotrebiteľských úveroch a z uvedeného dôvodu ani následný právny úkon, a to postúpenie pohľadávky nebol platným právnym úkonom a žalobca nemá aktívnu vecnú legitímáciu. Keďže žalobca nenadobudol aktívnu vecnú legitímáciu v dôsledku neplatnosti postúpenia pohľadávky, na ktorú neplatnosť súd prihliada ex offa, súd žalobu žalobcu z tohto dôvodu v celom rozsahu zamietol.

17. Pre úplnosť súd uvádza, že v zmysle Nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 171/05 z 27.2.2008 je súd povinný prihliadať aj na účel zákona. Samotným cieľom zákonodarcu bolo zamedziť zneužívaniu predčasnej splatnosti pohľadávky v režime § 565 OZ, ktorý bol sám osebe ustanovený pomerne prísne,

zákonodarca v čl. I novelizačnom bode 5 zákona č. 379/2008 Z.z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, zaviedol predmetné ustanovenie, ktorého osobitnú úpravu a nevyhnutnosť jej prijatia z vecného hľadiska odôvodnil nasledovne: „Úprava straty výhody splátok v spotrebiteľských veciach podľa § 565 Občianskeho zákonníka vytvára v praxi neprimerané situácie“.

18. Nad rámec súd v danom prípade dopĺňa a uvádza, že súd mal z vykonaného dokazovania tiež preukázané, že právny predchodca žalobcu nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 a nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Podľa § 7 ods.17 zákona 129/2010 Z.z., vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Uvedené posúdenie schopnosti splácať poskytnutý úver žalobca v konaní napriek výzve súdu dostatočne nepreukázal, a z listín, ktoré predložil mal súd preukázané, že hoc žalovaný uvádzal svoj mesačný príjem v sume 350,- € (v žiadosti o úver, rovnako tak aj v rámci listín predložených žalobcom od predchodcu v rámci kontraktáčného procesu) už pri podávaní žiadosti mal žalovaný dva nesplatené úvery na ktoré hradil mesačne podľa odpovedí z dopytov (č.l. 93) splátky v sume 243,- € a 100,- € mesačne. Teda tieto dve splátky pokrývali celý príjem, ktorý uviedol žalovaný a je iba otázne, z čoho by hradil žalovaný mesačné splátku minimálnu na revolvingový úver v sume 170,- eur, ku ktorej sa po akceptácii žiadosti bankou zaviazal

19. Hoc v spore bola úspešná žalovaná strana, súd za splnenia podmienok podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s Čl. 17 CSP žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy nevznikli. Dvojfázové rozhodovanie o trovách konania, predpokladajúce prvé rozhodnutie súdu povolaného skončiť konanie vo veci len o nároku na náhradu a druhé až následné rozhodnutie súdu prvej inštancie o výške náhrady (porovnaj § 262 ods. 1 a 2 CSP) má totiž zmysel len pri pozitívnom vyriešení otázky nároku na náhradu. Tento právny názor vyplýva i z uznesení Najvyššieho súdu SR spis. zn. 6Cdo/166/2016 zo dňa 26.10.2016 a spis. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.02.2018.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu ŽILINA.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.